

далъ образѣтъ на кычестыѣ дървѣя въ прозрачныѣ потоцы, намислилъ да наобѣлжи сѣныкыѣ имъ на книгѣ, и заскоро неговыѣ чертежи станжли вѣрны копѣиѣ на природѣтъ; той, не само дървѣя, но и другы прѣдмети изображаялъ съ голѣмѣж точность.*) Хубавицата гледала движеніето на рѣкѣтъ му и ся чудила: какъ може той така, само съ едно чертаніе на перото, да прѣдставлява различни видове: ту дѣбравы отъ бѣкове и кривулчесты потоцы, ту градинныѣ Търновскы, ту Трапезицѣ съ царскыѣ дворецѣ и черковыѣ.

За допълненіе на описаніето, какъ сѣ прѣминуваѣи врѣмето си въ пустыниѣтъ, трѣба да кажемъ, че Невѣнка често придружявала Святослава и въ походыѣ му на ловъ. Тя вече была ся приучила да употрѣбява сулицѣтъ, лѣкыѣ и стрѣлыѣтъ, обычяла да ся занимава съ всякакво оружїе и не само не ся бояла вече отъ дзытѣ планинскы звѣрове, но често неустрашимо ги прѣслѣдувала, като ходяѣи на ловъ.

Така ся изминѣла зимѣтъ. Снѣгыѣ ся растопилѣ: потоцыѣ забучѣли; земята ся разделенила, и суравыѣ пшпичи на дървѣята ся распукижли и развили, Святославъ излѣзалъ по прогалиныѣтъ и между шубѣжыѣтъ та набралъ първыѣ цвѣтїя и ги принесълъ на Невѣнкѣ; тя ся усмихнѣла и за благодарїе поцѣлувала съпруга си. Пролѣтныѣтъ птицы зачоруликаѣи въ дѣбравыѣтъ; косовѣтъ и дрозенѣтъ ся надѣвѣвали вече и Невѣнка думала: Ахъ! каква радость! Каквѣ приятность! Святославе, да идимъ да ся порасходимъ! — Тѣ излѣзли и отишли та сѣдѣжли при единъ потокъ. “Знаешъ ли, казала хубавицата на съпруга си — знаешъ ли, че минѣлѣтъ пролѣтъ азъ не можяхъ безъ скръбъ да слушамъ пѣніето на птичкыѣтъ? Но сега ми ся вижда, като да имъ разумѣвамъ и на едно съ тѣхъ ся радвамъ: я погледни, друже, тамо на гранкыѣтъ, дѣто гукать онѣзи двѣ гылѣбчета, погледай ги какъ ся пригрѣщатъ съ крылцата си; тѣ ся обычатъ едно друго, така кѣкто азъ тебе и ты мене обычашъ, любезный Святославе, не е ли истина? „ Всякой може да си въобрази отговорѣтъ Святославовъ и разныѣ удовольствїя, които е донесла пролѣтътъ съ себе си за нашѣтъ млада пустынници.

*) За доказателство на това можемъ да посочимъ на нѣкои стары рѣкописи, живописанїя на царѣ и свѣтцы, въ които ся срѣщатъ изображенїя и образыѣ имъ доста искусно; това искусство ся имало мнозина отъ нашѣтъ самоуѣи живописци въ старо врѣме.